

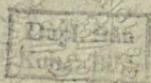
A 378

Adeliga Nunnans
uti
Risberga kloster,
Högbona Jungfru
ELISIJ ERIKSDOTTERES
Händelse r,

ut i en Wisa författade af Bislopen Sanct Mils
i Linköping, och Anno Christi 1520 affrefne af
FranciscanerMunken Laurentius Andreā,
samt sedan igensunne och till trycket besor-
drade i Stockholm af Johan Göstaf
Hallman Göstafsson år 1732,
och nu ånyo utgjne
år 1817.

Falsitium, boktrykt
Historisk Tidskrift af Richard
Ogilby.

Strengnäss,
tryckt hos Carl Eric Elmarek.

Elisif Erikdotter.

1.

Estgötha bodde en Herre så hån,
Herr Erik han mårde sig kalla,
Många Byar och Gods han ägde i värld,
Som honom med rätta tillfalla.
HEDRE Christ råde för os allom.

2.

Han ägde ena Dotter, stolts Elisif hon het,
Så makalöst frommer och fager,
Den världige Herr Benat uti Varnemo
Han späddé henne förgliga dagar.
HEDRE Christ råde för os allom.

3.

Herr Erik han sadla sin Gångare grå,
Han mårde sig åt Risberga fara.
Stolts Elisif var då på sitt sjunde år,
Hon skulle der till dödagar vara.
HEDRE Christ råde för os allom.

4.

Vår Heliga Fru Carin var då förder dit,
Till Jungfru Maria och hennes Sons kåra;
När hon den fagra Elisif fick si,
Hon höll henne så hjälpliga kåra.
HEDRE Christ råde för os allom.

5.

Den Heliga Fru Carin och stolts Elisif
De lefde i så Godliga gamman,

Aldrig man såg så fagra wif
Så kärliga lefwa till samman.
HEDre Christ råde för os allom.

6.

Sina lekesystrar de ej födtte om förvist,
Som barnalekar dem ville lära;
Men vår Jungfru Maria och nädiga HEDre Christ
I Måsan de flitliga åra.
HEDre Christ råde för os allom.

7.

Den Heliga Moder, i Klosteret war,
Det mitnesmålet om dem sade,
Att den heliga KlosterNatt i alla sina dar
De aldrig dñswerträdt hade.
HEDre Christ råde för os allom.

8.

Det led så fram i många år;
Fru Carin Herr Eghard sic;
Elisif blef i Klosteret quar,
Som tidast i Duesång git.
HEDre Christ råde för os allom.

9.

Det war på den helige Lekamadag,
Hon skulle till Måsan gå:
Den Tycke Konung Albrecht kom ridandes
i mak,
Stolts Elisif han skåda sär.
HEDre Christ råde för os allom.

10.

Den länge Bernhard, en Tysser man,
Var med i Konungens följe:
Till stolts Elisif den lusta han fan
Hör Konung Albrecht han ej ville döla.
HEDre Christ råde för os allom.

11.

Konung Albrecht och Bernhard de rida så fort
Att driver den mörka skog.
Mår som de kommo till Ladhkra port
Deras hjerta det lekte och log.
HEDre Christ råde för os allom.

12.

I rike Herr Erik i sitten i ro,
Kung Albrecht till honom sade;
Ån alla de Herrar i rikena bo
Vi kärare ingen hade.
HEDre Christ råde för os allom.

13.

Mid Risberga Kloster wi woro i går:
Stalts Elisif Er Dotter wi sågo.
Herr Bernhardis begär till Eder nu står,
Om han henne kunde få äga.
HEDre Christ råde för os allom.

14.

Då Herr Erik Kung Albrecht förställt,
Han buga sig för honom det måsta:
"Hwaden kommer mig före så brott,
Att Kung Albrecht will Östgötha gästa".
HEDre Christ råde för os allom.

15.

Aldrig kan Herr Bernhard stolts Elisif
På denna här verldenes S.
Det löfte hon gjort går hon aldrig ifrå;
I Klostret måste hon dö;
HERR Christ råde för os allom.

16.

Hon är ock födder i verldena fram
Af ådlaste Stämma och rot;
Om hon Herr Bernhard skulle taga till man
Det wore vår Ordning emot.
HERR Christ råde för os allom.

17.

Hennes Moder den rika Fru Anna
Af Norriska Gullenroten är,
Och jag, des Fader så sonna,
Min häckomst af Jarlarna bär.
HERR Christ råde för os allom.

18.

Det war den Tyske Kung Albrecht,
Så wreden blef han till moods:
"Och ja skall förgöra all din Slägt
Och borttaga alla dina Gods".
HERR Christ råde för os allom.

19.

Kung Albrecht siger upp på sin häst:
Hans Sadel och Sporrar wero ny.
Om morgonen förrn de Måsan läst,
Han framkom till Nisberga Bo.
HERR Christ råde för os allom.

20.

Kung Albrecht och Bernhard, den långa man,
Så Gudeligan sig stälde;
Så mången uti Klostret försan
Sin förbön för dem fälde.
HERR Christ råde för os allom.

21.

Men när som Måsan var sjungen till slut,
Och Wonen hon hade en ända,
Då Elisif träder ur Kyrkan ut,
Herr Bernhard åt henne sig vände.
HERR Christ råde för os allom.

22.

Så satte han henne på Gångaren grå,
Som sadlad och fölspänder står,
Och reser så hastigt det Klostret ifrå,
Fast hon fäller så mången lär.
HERR Christ råde för os allom.

23.

Stolts Elisif sic så bedräfligan verld;
Hon blifwer så sorglig i hogen,
Nåde Gud den arme Kung Albrechts själ!
Hon följde ock med öfver kogen.
HERR Christ råde för os allom.

24.

De färdas så fram i fullo godt mak,
Till Kumblabo Klostret de rida,
De budo Herr Hugo, i Klostret war,
Hon wille dem tilsammans wiga.
HERR Christ råde för os allom.

25.

Den Gudligr man han swara få brott:
Beware mig Gud för detta!
Stolts Eli si f det heliga löfte ingått,
Det lärer hon aldrig oskränka.
Herr Christ råde för os allom.

26.

Kung Albrecht från Kumblabo kom.
Ja wände, sa han, hwad det kostar
Den Helige Fader, som sitter i Dom,
Stolts Eli si f Herr Bernhard gifwa måste.
Herr Christ råde för os allom.

27.

Till Urban den sjette han ödmjukeliga skref:
Han nådeliga ville tilstädja
Uti ett Esterläse Bref
Herr Bernhard stolts Eli si f åga.
Herr Christ råde för os allom.

28.

Hastigt kom båd för Kung Albrecht,
Att feid kom på Swea Land.
Det malde den ärla stolts Eli si f Slägt,
Som upnaat sitt trohets hand.
Herr Christ råde för os allom.

29.

Kung Albrecht så wredliga swor:
Han skulle hennes Fränder betala.
Så snarliga han till Falköping for,
Att föra krig mot dem alla.
Herr Christ råde för os allom.

30.

Den rika Drottning Margareta hon swara få
Hon wille dem alla frävvara snart,
Och alla hans Enskar wille hon dräpa fort
Och Drottning öfver Sverige wara.
Herr Christ råde för os allom.

31.

Nåde Gud dem alla, som orsaken war,
Att Sverige kom i den wända.
Så nog blod de utgiutit har
Förn Landet kom Drottning Margaretha till
handa.

Herr Christ råde för os allom.

32.

Den lange Bernhard qvar i Stockholm blef,
Att där förbida och wánta,
Den Helige Urbans Villåtelse Bref,
Där på han flitliga trängta.
Herr Christ råde för os allom.

33.

Men när han fick det sorgliga båd,
Att Kung Albrecht måtte fängen wara,
Så snarliga han fatta det råd,
Och gaf sig i Hältebrödra Clara.
Herr Christ råde för os allom.

34.

Men måste se'n ifrå Stockholm fly:
Stolts Eli si f han med sig tog.
Han gaf sig på en skuta ny
Och öfwer det salta havvet drog.
Herr Christ råde för os allom.

35.

Bernhard han seglar på båljorna blå;
 Hans segel de stodo så spände.
 Stolts Elif fäller så mången tår
 Alt öfver sitt stora elände.
 HERRe Christ råde för os allom.

36.

Den Bernhard läter sig strängliga höra;
 Han henne till — så svåra — talar:
 Menar du jag skall stona din åra
 Alt för dina många tårar.
 HERRe Christ råde för os allom.

37.

Han tog henne uti sin famn,
 Han hade så ondan wilja.
 Hon ropa till Gud Fader och den Helige And,
 Han wille henne från honom milja.
 HERRe Christ råde för os allom.

38.

Hastelig upkom så blåsande vår
 Och skutan hon braka all' sönder
 Den länge Bernhards syndiga själ
 Till hälmete hamna den stunden.
 HERRe Christ råde för os allom.

39.

Så underligo stolts Elif alleen kom till land,
 Det var alt wid Gottlands S.
 Hon tackade så bdmjukeliga Gud och Helige
 Som frälske henne af den n.
 And,
 HERRe Christ råde för os allom.

40.

En Fiskare, som stod och laga sin not,
 Han bar henne i sin båt,
 Och förde henne till Visby Kloster fort,
 Att henne torka och födta.
 HERRe Christ råde för os allom.

41.

Biskop Nils i Linköping war derhos,
 Han blef så svåra förskräckt.
 Bedröfwad han såg den sagra Ros
 I den heliga Klosterdräkt,
 HERRe Christ råde för os allom.

42.

För honom hon talar all sin nö,
 Och all sin olycka flagar.
 Hon hade heldre welat warit dö,
 Än haft så oroliga dagar.
 HERRe Christ råde för os allom.

43.

Biskop Nils hon så kärliga bad,
 Han wille henne till Risberga föra;
 Tu der will jag med Guds heliga nåd
 Mitt löfte till fullo göra.
 HERRe Christ råde för os allom.

44.

Till Klosteret som hon hade begärt,
 Han då henne warliga förde;
 Om sitt bröst och hufvud svårt
 Man henne flaga hörde.
 HERRe Christ råde för os allom.

45.

När som de kommo till Risberga By *),
 Hon såde så sjuk som hon var,
 Här har jag losvat att jag skall dö;
 Det sker innan tvååne där.
 HERR Christ råde för os allom.

46.

Biskop Nils han stod och lydde verpå,
 Han såg hennes bleka hy,
 Gud du ödmjukeliga tacka mā,
 Du framkom till Risberga By.
 HERR Christ råde för os allom.

47.

Hon bars så in i Klosteret där,
 Så litet hon vånda sin mōda.
 "När jag här skall lemnā min själ!"
 Så far hon i Himmelens öde.
 HERR Christ råde för os allom.

48.

Det var då morgonen dnan röd,
 Sig wiste så arla och tida,
 Till den fagra Elisifs död
 Det månde så makliga strida.
 HERR Christ råde för os allom.

49.

Det will jag säga för wist:
 Två dagar förlidne woro,
 Sen hennes själ nu hos Jesum Christ,

*) År 1389 eller 1390.

In i Risberga Kloster vi boro.
 HERR Christ råde för os allom.

50.

Det will jag säga försann
 Det alt mitt hjerta rörde.
 Jag Biskop Nils är samme man,
 Som detta skref och hörde.
 HERR Christ råde för os allom.

Anno Dni nostri JESU CHRISTI MDXX
 ego Laurentius Andreæ ord. Frat. S. Francisci
 hoc apographum Scripsi, quod de pulcerrima
 et castissima Elisabetha virg. Risb. ornatissime
 composuit S. Nicolaus Episc. Lincopenensis, pa-
 tronus noster in cælis optimus. Orat pro nobis
 infelicissimis his temporibus, quibus glorie et
 honor omnibus Sanctis impie absumitur.

Unmärkningar.

ERICK af Här, Krigshär, och Reka, d. d. reges-
ra. Besyder således Krigsanförare och Riksstys-
rare. Rudb. Ati. Tom. I. p. 753. Och syns
att denne **E**RICK varit **E**RICK REETJESON,
hvilken förmåles i Swenska Historien varit an-
förrare för de Swenska, som under Drottning MAR-
GARETHA stridde mot Konung ALBRECHT.
Bon Dalin menar, att han varit en Wäse.
Sådan var ELISIJS hårkomst på Fåderne.

GYLLENRODE har varit den förmästte
Slägten i hela Norrlanden, emedan hon upprun-
nit af de namnkunnigaste Konungar i Norrige.
HARALD **G**YLLE, Konung öfwer Norrige, var
den förfste af det namnet, och således **G**YLLE.
Slägtns Stamfader. Sådan var ELISIJS
hårkomst på mädrerne,

I Risberga Kloster har Sifstören, Konung
SWERGER II:s Dotter varit första Abedisa.
Klostrens inrättning påsyftade egenteligen Klosters
folkets undervisning i Lära och lefverne. Som-
lige af dem ingingo, sedan de till åren kommo,
örliga ägtenskap, somliga ifrådde sig Klosterbråg-
ten, med hofste att densamma aldrig afslägga.

Fru **C**URIN war Si. **C**ATHARINA, ben
heliga Fru **B**RITAS Dotter i Vadstena Klo-

ster *). Hon blef med sin syster uppfuckad hos
Abedisan i Risberga Kloster, till bes hon gifte
sig med den adla Herr **E**GHARD von **K**JERNEN,
med hvilken hon lefde i beständig Jungfrudom.
Sedan blef hon, efter sin mans död, i Vadstena
den första Abedisa af sin Moders Sonet **B**RIT-
AS Orden. Hon assomnade år 1381, och ca-
noniserades 1488.

VERNHARD har varit en, som dgt stor
gunk hos Konung ALBRECHT.

Warnemo war det bekanta Warnemo
Kloster i Vexis Stift, af Franciscaner Orden.

*). St. **B**RITAS Ben skrinlagda i Vadstena
Dom. Trinitatis Anno 1593. Hon dsg i Rom
den 23 Julii 1373. Et Silfstrin till benen blef
färdigt år 1412 och wog 429 lbdig Mark. I detta
skrin lades och **C**ATHARINA:s ben; men Ros-
nung. Jo han tog Skrinet till Rikets gagn år 1582.
Deruti befintlige Ben, nämligen: 2:ne husvudskä-
lar och 16 förré och mindre ben, af armar lår
och benpipor, 2:ne skulderblad och några resben, förs-
varades sedan i en kottläda.

Deras ben förvaras nu uti Vadstena, i den
så kallade Röda Kyrkans Sacristia, uti ett, förut
i Kongl. Antiquitets Archivo befintligt med rödt
sammet och många sma silfverplåtar öfverdras-
ger, gammalt Helgedomskrin, hvaruti de skrinla-
des år 1773. Den kista, uti hvilken St. **B**RIT-
AS quarleswor af Munkar bars ifrån Rom till
Vadstena, förvaras ännu uti det så kallade St.
BRITAS Capell i Vadstena Kloster (år 1647 in-
redt till Krigsmanshus).

St. NIELS war och Bislop öfwer Gotland
Han ligger begravnen i det ännu kallade Sanct
NIELS' Grafchor, längst fram i öster uti Linköpings
Domkyrka. Han dog den 13 Sept. 1391, och
skrinlades 1520 i Linköping med stor pragt och
kostnad. Efter honom heter i Stockholm Sanct
Nicolai Kyrka.

Christi Lekamadag war en Fest hos de
Påfviska, firad på Thorsdagen efter H. Trefaldig
hets Söndag. Lekamadag d. å. Festum corporis
Christi.

Den mörka Skog war Kohlemotden, som
stiljer Nerike från Östergötland.

